

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO, śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 95, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 298. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 23 listopada 1933 r. Nr. 2543/33.

Poz. 299. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 listopada 1933 r. o zawieszeniu wykonywania umowy kartelowej w sprawie karbidu.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 października 1933 r. o egzaminach osób, ubiegających się o uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego górniczego. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dn. 24 listopada 1933 r., Nr. 92, poz. 709).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

298.

OGŁOSZENIE

Państwowej Komisji Wyborczej

z dnia 23 listopada 1933 r.

Nr. 2543/33.

Państwowa Komisja Wyborcza na mocy art. 96, 99 i 115 ord. wyb. do Sejmu ogłasza, że wobec wygaśnięcia mandatów posłów: Ignacego Boernerera, Stanisława Krzyżowskiego, Franciszka Marjańskiego, Jarosława Oleśnickiego, Sendera Kannerera i Włodzimierza Kochana w miejsce rzeczonych osób posłami zostali ich kolejni zastępcy, a mianowicie: 1) z listy Nr. 1 w okręgu Nr. 23 Wróbel Paweł, lat 31, rolnik, Gojców p. Opatów, 2) z listy Nr. 4 w okręgu Nr. 1 Zaleska Zofja, lat 37, publicystka, Warszawa, Mokotowska 41, 3) z listy Nr. 11 w okręgu Nr. 51 Łysi Ilko, lat 47, urzędnik prywatny, Winniki p. Lwów, 4) z listy Nr. 11 w okręgu Nr. 55 Hrywnak Andrzej, lat 31, rolnik, Danilcza, p. Rohatyn, 5) z listy Nr. 19 w okręgu Nr. 40 Rygula Walenty, lat 44, rolnik, Kobiór p. Pszczyna i 6) z listy Nr. 22 w okręgu Nr. 1 Chęciński Marjan, lat 36, kolejarz, Warszawa, Budowlana 29.

Przewodniczący:

(—) St. Giziński.

Członkowie:

- (—) J. Woźnicki,
- (—) St. Urbanowicz,
- (—) M. Sawicki,
- (—) dr. Wrona,
- (—) B. Podciski,
- (—) K. Pużak,
- (—) W. Kosonocki.

299.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 23 listopada 1933 r.

o zawieszeniu wykonywania umowy kartelowej w sprawie karbidu.

Na zasadzie art. 5 ust. 2 ustawy o kartelach z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 270) zawieszam z dniem 24 listopada b. r. wykonywanie umowy kartelowej z dnia 15 X 1929 r., zawartej między firmą Zjednoczone Fabryki Zwią-

ków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie a firmą „Zakłady Elektro” w Łaziskach Górnych, Sp. z ogr. odp. w jej dzisiejszym zmienionym brzmieniu na podstawie listów tychże firm z dnia 21 i 31 maja 1932 r., zobowiązującej Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie do niesprzedawania i nieworowadzenia na rynek krajowy i zagraniczny produkowanego przez siebie karbidu.

Równocześnie występuję do Sądu Kartelowego o rozwiązanie powyższej umowy.

Zarządzenie niniejsze nie narusza w niczem objętej wymienionymi wyżej listami z dnia 21 i 31 maja 1932 r. umowy tych samych firm, dotyczącej dostawy prądu elektrycznego.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Zarzycki.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 27 października 1933 r.

o egzaminach osób, ubiegających się o uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego górniczego.

Na podstawie art. 164 prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządzam, co następuje:

Rozdział I.

Skład komisji egzaminacyjnej.

§ 1. Dla egzaminowania osób ubiegających się o uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego górniczego i obowiązanych do poddania się egzaminowi w myśl art. 160, 161 i 162 prawa górniczego, tworzy się komisje egzaminacyjne przy każdym wyższym urzędzie górniczym.

§ 2. Przewodniczącym komisji jest z urzędu prezes wyższego urzędu górniczego; zastępcą przewodniczącego jest zastępca prezesa urzędu.

§ 3. Członków komisji egzaminacyjnej mianuje Minister Przemysłu i Handlu na okres 2 lat kalendarzowych, po zasięgnięciu opinii prezesa wyższego urzędu górniczego z pośród urzędników władz górniczych w służbie czynnej lub w stanie spoczynku, profesorów wyższych zakładów naukowych w służbie czynnej lub w stanie spoczynku, oraz z pośród praktykujących mierniczego górniczych. Z liczby osób mianowanych przewodniczący powołuje w każdym konkretnym przypadku członków kompletu egzaminacyjnego w ilości 2 do 4 (nie licząc przewodniczącego), zależnie od zakresu egzaminu.

Rozdział II.

Zakres egzaminów.

§ 4. Egzaminy, przewidziane w artykułach 160, 161 i 162 prawa górniczego, składają się: a) z wykonania rysunku próbnego, b) z egzaminu pisemnego, c) z egzaminu ustnego.

§ 5. Rysunek próbny winien być tego rodzaju, by kandydat mógł go wykonać w przeciągu trzech dni.

§ 6. (1) Egzamin pisemny polega na wykonaniu ścisłych pomiarów poziomych i wysokościowych na kopalni, połączonych z przeniesieniem danych pomiarowych z jednego poziomu do drugiego i z nawiązującego do powyższych pomiarów ciągu, wykonanego sposobem zwyczajnych zdjęć uzupełniających. Rozmiary pracy powinny być tak wybrane, aby przeciętny pracownik mógł ją wykonać w terenie i w biurze w czasie miesiąca. Cała praca winna być wykonana przez kandydata samodzielnie i własnoręcznie. Oprócz pisemnego wypracowania i rysunków powinien kandydat przedstawić dziennik pomiarowy i obliczenia.

(2) Dla kandydatów ubiegających się o uprawnienia mierniczego górniczego, stosownie do art. 162 prawa górniczego, zakres egzaminu pisemnego obejmuje oprócz pracy przepisanej w ustępie 1

niniejszego paragrafu również pracę z dziedziny geologii praktycznej.

§ 7. (1) Egzamin ustny obejmuje dwie dziedziny: „techniczną i prawną”.

(2) W dziedzinie technicznej powinien kandydat wykazać w związku z pracą złożoną przy egzaminie pisemnym znajomość stosowania różnych metod mierzenia dla określonych celów, sposobów obliczeń i naniesienia na plan, wyrównania błędów i t. p.

(3) W dziedzinie prawa powinien kandydat wykazać praktyczną znajomość działów prawa górniczego i ustaw naftowych oraz rozporządzeń wydanych na ich podstawie, w granicach potrzebnych przy wykonywaniu zawodu, a w szczególności instrukcyj i przepisów pomiarowych na powierzchni i pod ziemią, a nadto znajomość zasadniczych przepisów, dotyczących urządzeń i prowadzenia katastru i ksiąg gruntowych (hipotecznych), względnie ksiąg górniczych, wreszcie znajomość ustroju i kompetencji władz górniczych i innych władz w zakresie potrzebnym przy wykonywaniu czynności zawodowych.

(4) Dla kandydatów, mających warunki przepisane w art. 160 punkt 4 litera b) prawa górniczego, program egzaminu ustnego, oprócz zakresu, przepisanego w ust. 2 i 3 paragrafu niniejszego, obejmuje rozwiązywanie zadań z dziedziny stosowanego miernictwa, nie mających związku z pracą, przedstawioną na egzaminie pisemnym.

(5) Kandydaci posiadający warunki, przewidziane w art. 161 prawa górniczego, powinni ponadto wykazać teoretyczną i praktyczną znajomość całości ustawy górniczych i miernicznych, obowiązujących na obszarze Państwa Polskiego oraz rozporządzeń i instrukcyj, wydanych na ich podstawie.

(6) Program egzaminu ustnego dla kandydatów, ubiegających się o uprawnienia mierniczego górniczego na podstawie art. 162 prawa górniczego, obejmuje oprócz dziedzin, określonych w ust. 2, 3 i 4 paragrafu niniejszego, wyższą matematykę w zakresie potrzebnym dla miernictwa, a w szczególności rachunek wyrównawczy, nadto wyższą geodezję i miernictwo górnicze, naukę o instrumentach, wreszcie geologię historyczną i naukę o złożach.

§ 8. (1) Profesorowie miernictwa górniczego w wyższych zakładach naukowych w Państwie Polskiem, pragnący uzyskać uprawnienia mierniczego górniczego, są zwolnieni od wykonywania rysunku próbnego, przepisanego w § 5 i od egzaminu pisemnego, przepisanego w § 6, a egzamin ustny dla nich ogranicza się do programu, zawartego w § 7 ust. 3.

(2) Innych kandydatów może komisja egzaminacyjna jednogłośnie uchwałą zwolnić w całości od egzaminu pisemnego lub zmniejszyć zakres tego egzaminu, jeżeli przedstawione przez kandydata, a wykonane poprzednio przez niego osobiście prace miernicze i obliczeniowe będą przez komisję egzaminacyjną uznane za dostateczny dowód opanowania przedmiotu pod względem praktycznym.

Rozdział III.

Postępowanie przy egzaminach.

§ 9. Dla każdego kandydata właściwą jest komisja egzaminacyjna przy tym wyższym urzędzie górniczym, w którego obwodzie odbywał kandydat ostatnio przed egzaminem praktykę górniczo-mierniczą przez czas nie krótszy, niż 3 miesiące. Do tego urzędu powinien kandydat złożyć podanie o dopuszczenie do egzaminu.

§ 10. (1) Do podania o dopuszczenie do egzaminu należy dołączyć następujące dokumenty:

1. dowód posiadania obywatelstwa polskiego,
2. metrykę urodzenia,
3. dokładny życiorys,
4. świadectwo odbytych studjów,
5. świadectwo odbycia przepisanej praktyki górniczo-mierniczej,
6. dziennik czynności z odbytej praktyki mierniczo-górniczej,
7. odpisy lub odrzysy kilku zdjęć obliczeń i naniesień, wykonanych przez kandydata podczas jego praktyki górniczo-mierniczej.